

طبیعت

چلگرد / چهارمحال و بختیاری

متن و عکس:
پانته آنیکزاد

سفر شگفتی در پیش
خواهیم داشت. به
سرزمین‌های مرتفع
زاگرس در استان
چهارمحال و بختیاری
راهی می‌شویم. به سمت
کوهرنگ، سرزمین
کوه‌های رنگ به رنگ و
بیلاق عشایر بختیاری
روانه می‌شویم. روی سپید
ارتفاعات، زردکوه رخ
می‌نماید. در این سرزمین
کوه‌های سر به فلک کشیده
تنگ یکدیگر را در آغوش
گرفته‌اند. دره‌های عمیق
و پر پیچ و خم لابه‌لای این
آغوش رفیع شکل گرفته
و شگفتی‌هایی درون خود
رقم می‌زنند. در عمق این
دره‌ها کمتر ساعتی از روز
پرتوهای نور خورشید
می‌تابد و برف و یخ هزاران
سال در خنکای آن انباشته
شده است. «غار یخی چما»
در چنین جایی شکل گرفته
است.

را برای ادامه مسیر انتخاب می‌کنند. جابه‌جایی مسافران به یکی از راه‌های درآمد اهالی این منطقه در فصل‌های بهار و تابستان تبدیل شده است.

● مرغزاری در سایه زردکوه

غار یخی چما در میان دره‌ای عمیق در کوه قنبرکش از ارتفاعات زردکوه در شهرستان کوهرنگ استان چهارمحال و بختیاری واقع شده است. با توجه به اینکه بیشتر طول روز این دره را سایه فرا گرفته است، دمای هوا در این محدوده پیوسته خنک‌تر بوده و برف در طول هزاران سال در این دره انباشته و فشرده شده است. با افزایش دما کم‌کم بخشی از برف‌ها ذوب شده و به صورت رودخانه‌ای در زیر این لایه‌های چند صد متری برف جریان پیدا کرده‌اند و آن را به یکی از بزرگ‌ترین منابع آب شیرین کشور تبدیل کرده است. جریان پیدا کردن آب و ذوب شدن تدریجی برف‌ها در مدت طولانی موجب شکل‌گیری غاری شگفت‌انگیز با قندیل‌های طبیعی یخی و برف شده است. گفته می‌شود طول این غار به حدود ۳ کیلومتر می‌رسد. این اثر طبیعی در جهان کم‌نظیر بوده و نمونه مشابه آن در کشور روسیه وجود دارد. اگرچه دسترسی به ابتدای غار بدون تجهیزات خاص امکان‌پذیر است اما نفوذ به قسمت‌های انتهایی غار بدون تجهیزات توصیه نمی‌شود. این غار نام خود را از منطقه پیرامون خود گرفته است. چما به معنی مرغزار و جوشش آب در محل است و چما جمع این کلمه است. این منطقه به دلیل برخورداری از مراتع سرسبز، چشمه‌های جوشان و هوای خوش یکی از سرزمین‌های بیلاقی عشایر بختیاری در منطقه کوهرنگ است. غار یخی چما در فهرست آثار طبیعی ملی به ثبت رسیده است.

● سقف شگفت‌انگیز هالیوودی

غار یخی چما در مسیر جاده روستای سراقاسید قرار دارد. از روستای

در میانه تابستان از شهرکرد مرکز استان چهارمحال و بختیاری به سمت شمال غرب استان روانه می‌شویم. دشت شهرکرد، دشتی نسبتاً فراخ است که پیرامونش را قلل مرتفعی فرا گرفته است اما هر چه به سمت مقصد نزدیک و نزدیک‌تر می‌شویم از وسعت دشت‌ها کاسته شده و به ارتفاع کوه‌ها افزوده می‌شود. جاده دیگر پر پیچ و تاب شده و گاه شیب تند آن خودروها را به زحمت می‌اندازد. اگرچه استان چهارمحال و بختیاری در محدوده زاگرس مرکزی واقع شده و سراسر کوهستانی است اما شمال غرب این استان با در بر گرفتن قلل زردکوه روی خشن کوهستان جوان زاگرس را بیشتر به رخ می‌کشد. با پیمودن بیش از یک ساعت مسیر به چلگرد می‌رسیم. مرکز شهرستان کوهرنگ. این شهر در ابتدا شهرکی عشایرنشین بود که بیشتر جمعیت آن را عشایر تشکیل می‌دادند اما کم‌کم به شهر تبدیل و سبک زندگی شهری بر آن چیره شد. جاده را به سمت روستای شیخ علیخان ادامه می‌دهیم. این روستا بهار و تابستان میزبان عشایر بختیاری است و زمستان تقریباً خالی از سکنه می‌شود. در این روستا محصولات عشایری مستقیماً عرضه می‌شوند و خانه‌ها رنگ زندگی موقت دارند. این روستا تلفیق عجیبی از زندگی عشایری و یکجانشینی است. روستای شیخ علیخان نام خود را از آبشار زیبایی که در جوار این روستا قرار دارد به عاریت گرفته است. از همان ابتدای روستا خودروهایی برای جابه‌جایی مسافرها توقف کرده‌اند و با صدای بلند بانگ می‌زنند: «غار یخی سراقاسید». خودروها عمدتاً همان نیسان آبی مثل‌های روزمره ما هستند. ماشینی که به خاطر قدرت بالای موتور و بدنه محکمی که دارد به مرکب مورد اعتماد عشایر و دامداران تبدیل شده است. تا اینجا مسیر میهمان جاده‌های آسفالت‌ه بودیم اما از اینجا به بعد جاده شنی و پردست‌اندازی در پیش است با پیچ و خم زیاد و شیب‌های تند. برای خودروهای شاسی بلند پیمودن این جاده چندان دشوار نیست اما اغلب مسافرانی که نگران خودروهایشان می‌شوند یک نیسان سواری کوهستانی

سرچشمه‌های کوهرنگ، یک دیدنی متفاوت هم دارد

چما، غار یخی

